

Nattens iakttagelser I

Över kullerstenars upplysta väg hörs steg
Natten sveper sin mantel om den ensamma varelsen
En blick utmanande mot lyktans sken
Ljuset kan ej skada i nattens dimmor
Hungern sprider sig ut till varje ven
Tänderna blänker till i ljuset för en sekund

Hon stapplar osäkert fram längs gatans labyrint
Misslyckandet bultar likt hennes skenande hjärta
Tårar vill falla men är fångna i själens djup
Lyktans sken sprider värme åt den arma kroppen
Så lite värme men allt hon begär nu
Skuggorna dansar framför hennes ögon

Likt blixten sveper han fram till henne
Blicken låser fast henne, leendet hånar
Hon vill skrika, hon vill springa
Ty hon är som en staty i marken
Hans hand är kall mot hennes hals
Hennes ljuvliga hår faller bak likt en gardin

Natten ser de grova brott som begås
Ser djungelns byteshandel i aktion
Gatans kalla stenar kan ej hjälpa
Blod sipprar, styrka växer snabbt
Ty en sorgens jungfru drar sin sista suck
För nattens konung ger hon sitt liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Therese Nylander med Poeter.se id #47013 innehar upphovsrätten